

Roláda

„Živo!“ veselo nôťia mama, starká a teta Hana. V pohároch šumia zlaté bublinky.

Nenápadne mrknem na mobil – aj tam vidím bublinky – s otázkami „Kedy prídeš, Samo?“, „Kámo, nezabudol si?“

Mama sa na mňa vyčítavo zahľadí. „Aspoň dnes nám venuj svoj vzácný čas a odlož ten pekelný vynález!“ No o chvíľku žmurkne a posunie predo mňa pohár na vysokej stopke.

Dnes si môžem pripíť ako „dospelák“ – mám osiemnásť. Práve cinkla d'álšia textovka.

V meste sa už zbieha stará partia, no moja narodeninová žúrka bude zrejme bezo mňa...

Mama sa otočí k tete Hane: „Ako Betkin Edo. Ani on nevedel odtrhnúť oči od mobilu. Samé nákupy cez internet, až kým mu nevybielili peňaženku!“

„Ako môže niekto kupovať veci bez ohmatania a vyskúšania?“ krúti hlavou starká, inak moja najlepšia kamoška nad dvadsať rokov. „Divný svet!“

„Starká, ale elektronický recept ti vyhovuje, však?“ uškrniem sa. „V lekárni už vedia, čo máš predpísané, a ty si ušetriš cestu k lekárovi. Vďaka tomu čudnému online svetu všetko funguje jednoduchšie: platenie účtov, cesta autobusom či nákupy.“

„Vy mladí sa už ani nestretávate, stačia vám esemesky a internet,“ frfle teta Hana. No myli sa – ved' práve teraz namiesto poriadnej pártys trčím doma.

„Čítala som, že ľudstvo sa onedľho prestane rozmnožovať. A potom prídu kolonizátori z inej galaxie,“ vzdychnie starká.

V tej chvíli pochopím, že boj o osvetu nemôžem len tak vzdať. Moja starká verí hoaxom a teta s mamou stále platia účty na pošte... Do četu pošlem správu, že budem asi polhodinu meškať.

„Dámy!“ oslovím ich rázne v snahe prerušiť debatu o tom, ako si mama na webe kúpila šaty otriasnej kvality. „Bez IT zručností sa už nedá existovať. V online priestore musíme byť opatrní, no netreba sa báť – vieme, ako sa chrániť,“ hovorím presvedčivo. „Nakupujte len na overených stránkach a pozor na osobné údaje... Základom sú bezpečné heslá kombinujúce veľké a malé písmená, čísla a špeciálne znaky. Nepoužívajte rovnaké heslo pre viaceré účty!“ zdôrazním.

Zdá sa mi to? Starká a teta mi visia na perách a mama sa na mňa pozerá s obdivom.

Prekvapivo súhlasia s témou budúcej lekcie – dezinformácie a dípfejky.

Mobil znova zapípa a starká mi jemne zovrie ruku: „Samo, v internetovom svete som stále nováčik, ale vďaka tebe sa v ňom cítim istejšie... No už bež, nech na teba nečakajú!“ Nakloníma sa k nej a pošepnem: „Sú veci, ktoré mi internet dať nedokáže. Napríklad tvoju malinovú roládu.“